

DIN 2660 KALENDER

Aktivitetskalender, oktober 2024

Uddannelse med vokseværk

Samina og 50 andre kursister på vej mod en 9. klasse

Brøndby Strand

2 år med Morten Modins kunst er slut

Minderne om kreativitetens
kvaliteter mejslet i 3D-værker

Oktoberfest med tyroler- buffet i T13-Huset

Schnitzel og musik af Günther
Krautseppl

Halloween-disko for børn i T13-Huset

Sjov, dans og DJ

www.brøndbystrand.dk

Uddannelse med vokseværk

Samina og 50 andre kursister på vej mod en 9. klasse

I august åbnede skolen for voksne kursister i Klydebo i Albjergparken igen. Så nu syder den tidligere daginstitution atter af snak, grin og selvfølgelig masser af koncentration i klasselokalerne. Og det er nu med ekstra høj volumen, at der høres klirrende kaffekopper og latter, når der kaldes til pause, for aldrig har der været flere studerende på uddannelsen. Men der er plads til flere, og allerede nu kan du tilmelde dig det næste hold, der starter i januar 2025 og blive en del af "Klydebo-familien".

Uddannelse der åbner muligheder

Anders Borregaard, der er lærer og koordinator på uddannelsen, melder at intet mindre end 51 kvinder er tilmeldt undervisningen, som han og kollegaerne fra Vestegnens Hf & VUC står for alle hverdage fra kl. 9.00-14.45. Han glæder sig over, at så mange ønsker at få et 9. klasse-eksamensbevis, fordi det er et vigtigt og nødvendigt første skridt mod at komme ud i et faglært job og på den måde forbedre sin egen og familiens muligheder i livet – økonomisk og socialt.

"En del af vores DNA er at få en kursist ind, som ofte er meget lokalkendt, men ikke regionalt eller nationalt kendt. På den måde får vi skabt kursister, som vil være motiverede til at tage til Albertslund eller Rødovre for at tage en 10. klasse, eller på erhvervsuddannelse som f.eks. SOSU-skolen. Derfor er det vigtigt, at vi er et lokalt tilbud, som kan være med til at åbne verden op for dem. Det kan man godt kalde en dannelsesproces, som vi forsøger at sætte gang i."

Den der Klydebo-stemning

For en del af de 51 elever er skolelivet i

Klydebo et helt nyt kapitel, de netop har åbnet. Og det kan, ifølge Anders Borregaard, godt mærkes, at mange lige skal vænne sig til stedet og en ny hverdag generelt. Men fordi mange af de studerende allerede er godt i gang med deres uddannelse og er vendt tilbage efter sommerferien, har de været gode til at indlemme deres nye medstuderende, både i det faglige men ikke mindst den sociale del, som kendetegner skolen.

"Jeg synes, stemningen er vildt god. Uanset hvor mange nye der starter, så får vi ret hurtigt den der "Klydebo-stemning" ind ved, at de laver mad, de hygger sig i pauserne, og de har et kulturelt fællesskab. Nogle kommer fra Pakistan, andre fra Tyrkiet eller et tredje sted, men man mødes hernede og har så mange fælles historier i deres baggrunde. Så man får hurtigt et fællesskab, når man "bryder brød" sammen. Hvis noget skal fejres, så bliver det fejret på tværs af holdene. Kursisterne bruger generelt hinanden, og hvis nogle er lidt længere i deres forløb, så kan man altid få hjælp og råd."

Legeaftaler og fællesspisning

Fællesskabsfølelsen, understreger Anders, er unik for det lokale tilbud, og han ser det også udfolde sig efter skoletid, hvor relationer og netværk styrkes yderligere.

"Når jeg går hjem en fredag eftermiddag, står kursisterne ude foran og er godt i gang med f.eks. at lave legeaftaler på tværs af familierne. Det vil sige, at deres børn i virkeligheden også får dannet et netværk. Det kan også være en te-aftale eller noget andet, hvis man ikke har børn. Men ofte ser jeg den der børne-connection, som pludselig

sker. Og det er jo også noget, vi ser, når der er fællesspisninger eller andre arrangementer her i Klydebo, hvor de dukker op med familie og venner. Det er en af de ting, som stedet her kan og har rammerne til."

Ud af klasselokalet

For Anders og de øvrige lærere er det vigtigt at skabe undervisning, der motiverer og giver adspredelse i hverdagen for kursisterne. Det gør de f.eks. ved at lave undervisning, der afviger fra den klassiske tilgang, hvor læren står ved tavlen og eleverne er bænket ved bordene. Den slags er der selvfølgelig også, men de har netop startet, noget der kaldes "introducerende undervisning", som kan sætte fokus på nogle specifikke temaer og ofte med en mere praktisk tilgang.

"Vi har f.eks. startet vores eget cykelkursus, fordi nogle af vores studerende enten ikke kan cykle eller har svært ved det. Vi har selvfølgelig også nogle, som er skidegode til at cykle, men så er de med til at hjælpe hinanden på kryds og tværs. Det giver os den der fællesskabsfølelse, fordi det udløser en masse grin, og vi har det sjovt, samtidig med at vi får en masse motion og frisk luft sammen."

Foruden cykelkurset kan den introducerende undervisning indebære introduktion til computerprogrammer eller omhandle temaer som klima, miljø og bæredygtighed, hvor de planter og høster grøntsager i Klydebos nyttehave eller tager på besøg på Vestforbrændingen.

Bliv lynhurtigt god til dansk

Hvis man kunne tænke sig at tage en 9. klasse i Klydebo, men er bekymret for at man ikke er helt klar eller dygtig nok til at

tale dansk, så er det vigtigt for Anders at understrege, at det ikke er noget, der skal holde en tilbage.

"Det er derfor, vores 9. klasse tager 1,5 år, da vi har det første halve år, som vi kalder "Basis". I den periode er vi meget fokuserede på at hjælpe vores kursister med at blive meget bedre til dansk. Og det går virkelig hurtigt, fordi man har rigtig mange timer hernede, hvor man lige pludselig får snakket en masse dansk - i undervisningen, i pauserne. Hele ens dag går med at snakke dansk, og man skal jo huske, at vores tilbud netop er til kursister, som har dansk som andet sprog."

Det stopper ikke her

Som et led i at vise de nye elever at det virkelig gør en forskel at tage en 9. klasse har Anders og kollegaerne kontak- tet de tidligere kursister, som har afsluttet 9. klasse i Klydebo. Og det er virkelig gode nyheder, der er at berette om de tidligere elever, for deres færd er heldig- vis ikke stoppet med deres 9. klasse-eksamen.

"De er i langt de fleste tilfælde kommet videre på erhvervsud- dannelsen, HF eller anden uddan- nelse. Så for os er det vigtigt at signalere, at vores tilbud er et første skridt på en spændende vej mod bedre økonomi, bedre uddannelse og forhåbentlig et dejligere liv."

Du kan godt, mor!

En af de kursister, som har ta- get det første skridt mod nye og bedre muligheder, er 56-årige Samina. Hun har tidligere arbej- det i DSB, men havde et ønske om at gå nye veje og få en ud- dannelsen. Hun har nu overstået den første tid med "Basis" i Klydebo og er netop startet på sit år med 9. klasse. Samina er sprunget ud i uddannelsen med stort mod og med en familie, der hepper på hende.

"Mine voksne børn er meget glade, og de har givet mig meget støtte og opbakning. De har fra starten sagt: "Det er godt, mor, du kan godt!", og de synes det er flot, at jeg starter i skole igen efter så mange år i job."

Samina har valgt at tage en 9. klasse, så hun på sigt kan komme videre i en erhvervsud- dannelsen som enten reception- ist eller butiksassistent i f.eks. en tøjbutik.

Meget mere end en skole

For Samina er det faktisk hendes andet forsøg på at tage en 9. klasse, og fordi det ikke gik første gang, har det været vigtigt, at det netop var uddan- nelsen i Klydebo, hun ville gå med.

"Jeg har prøvet at gå i gang i Albertslund, men jeg kunne ikke lide lokalerne. Jeg synes, de var meget lukkede. Men så fortalte min veninde om, hvad der foregår her i Klydebo, og anbefalede mig at komme. Så jeg kom bare her, og nu er jeg rigtig glad for, at det blev her. Stemningen er rigtig god, og vi har gode rammer, både i un- dervisningen, i gruppearbejde og i pauserne, hvor vi bare kan sidde sammen og hygge os, eller lave mad sammen. Vi har det meget godt med hinanden i hvert fald."

Bare start

Der er allerede åben for tilmeld- ingen til det næste hold, som starter i januar 2025, og Samira har et klart budskab til dem, der går og overvejer at tage en 9. klasse.

"Bare start. Lærerne er gode, og de er rigtig gode til at forklare tingene og er hjælpsomme. Det er det, man har brug for - at få hjælp til at komme videre. Og det får vi. De boligsociale medarbejdere giver os også hjælp til alt muligt. Jeg har f.eks. fået hjælp til at få lavet et buskort og til at søge om SU, som alle kan få på uddan- nelsen."

Gå du med den mindste over- vejelse om at komme videre i uddannelsen, så hold dig ikke tilbage for at skrive eller ringe til enten **Nadja von Platen** på **nmp@bo-vest.dk** og **60354692** eller **Anders Borregaard** på **abp@vucv.dk** eller **22688498**.

Du er også velkommen til at møde op i Klydebo til en uformel samtale om dine muligheder.

2 år med Morten Modins kunst er slut

Minderne om kreativitetens kvaliteter mejslet i 3D-værker

Efter to år med workshops og fremstillingen af tre store værker er kunstprojektet "den tredje dimen- sion" nu afsluttet. Kunster Morten Modin har stået i spidsen for projektet, der blev til på baggrund af den omfattende nedrivning af de fem højhuse i Brøndby Strand Parkerne. Statens Kunstfond valgte at donere 900.000 kr., hvortil de tre berørte bolig- afdelinger - Rheumpark, PAB8 og T13 tilsammen medfinansierede 100.000 kr. Dermed var ram- merne etableret for nye, opbyggende aktiviteter og fortællinger, der kunne stå i kontrast til en svær periode med nedrivningen.

28 workshops med mere end 200 deltagere er det blevet til under vejledning af Morten Modin. Her har børn, forældre, unge og de voksne kursister i Klyde- bos 9. klasser lavet skulpturer i ler ud fra forskel- lige temaer, såsom 'fremtids fabeldyr og planter' og 'barndoms minder'. Siden er beboernes værker blevet 3D-scannet og 3D-printet.

Din 2660 Kalender har mødt Morten i værkstedet i Klydebo i Albjergparken til en kort evaluering af projektet i selskab med Nadja von Platen, som har bistået igennem de to år med boligsocial støtte til de deltagere, som havde brug for det.

Det handler om mennesker

Tænker Morten tilbage på den tid, der er gået med workshops, er noget af det, der står stærkest i hans hukommelsen mødet med beboerne i Brøndby Strand og interaktionen beboerne i mellem.

"Man kunne godt tro, at jeg som billedkunstner er mest optaget af det visuelle, men uanset hvad man som kunstner foretager sig, så handler det jo altid om mennesker. I det her projekt har jeg interageret med mennesker i alle mulige afskygninger - lige fra ledere til børn og voksne 9. klasse-kursister. Noget som har været interessant og givende på det menneskelige plan, og som samtidig har givet noget til mit visuelle arbejde i den sidste ende."

Fortsættes >

Kunsten og kreativitetens kvaliteter

Nadja von Platen er som boligsocial aktivitetsmedarbejder på projektet enig med Morten, og dykker hun ned i minderne fra forløbet, fremhæver hun, hvordan alt fra børnefamilier til 9.klasses-kursister har haft fingrene nede i materialet og sammen skabt nogle ting, som de er blevet stolte af.

"Deltagerne og Morten har haft et samspil, der har været så positivt at være vidne til. Det kan være lige fra meget udsatte beboere, der slet ikke er vant til at lave kreative processer, til mere resursestærke familier, som har lettere ved at arbejde med nye ting. Men for de fleste har det været en ny oplevelse at møde en kunstner, der kommer med faglighed, nysgerrighed og vejledning."

For Nadja er der især én situation fra en sommer-workshop, der står tydelig frem for hende. Hun husker med stor begejstring, hvordan en mor og datter tydeligt fik styrket båndet imellem dem ved at være fælles om legen med at lave ler-skulpturer.

"Moren kender vi fra andre sammenhænge, og vi ved, at hun har nogle udfordringer i livet, som gør, at der kan være langt mellem smilene. Men mens mor og datter sidder afslappet sammen og var koncentrerede om hænderne i leret, så vi faktisk moren smile og grine til sin datter for første gang i den tid, vi har kendt hende. Den glæde i samværet omkring at være kreative er et fint billede på, hvad, jeg tror, kunsten kan."

Det er en betragtning, Morten Modin støtter op om, og selv om det til tider har været hårdt at forberede og sætte sig op til en ny runde workshops, har det alligevel hver gang vist sig at være sliddet værd.

"Det har altid endt med at blive skidegodt, og der er kommet noget ud af det, hvor man har tænkt: "wow, hold da op!". Ligesom med lyskunstprojektet i Kisumparken, hvor også beboerne bagefter kommer og siger: "Det kan jo faktisk noget", når de ser det færdige resultat. Hele tiden, igen og igen, finder man ud af, at der er noget spændende bagved, når man dykker ned i kreativiteten."

En unik arbejdsplads

Et vigtigt aspekt i Morten Modins virke i Brøndby Strand har været muligheden for at rykke sit værksted helt ind i et stort alment boligområde over en relativ lang periode. Her har han udnyttet muligheden for at komme helt tæt på beboerne og blive en del af hverdagen i Klydebo.

"Den her tidligere børnehaven har jo en helt særlig stemning. Der er en arkitektur, som har noget over sig, som man ikke kan beskrive. Vi har f.eks. det åbne køkken i centrum for det hele, og måden huset generelt er indrettet, som bare fungerer og giver huset en unik energi. Udenfor har vi nyttehaven, der blomster lige nu, og som har været et oplagt og inspirerende sted for mange af vores workshops. Og så holder jeg bare utrolig meget af arkitekturen, som er kendetegnende for Brøndby Strand Parkerne – noget som mine kollegaer fra kunstmiljøet også har sat pris på, når de har været på besøg."

Som kunstner er man som regel ret selvstændig i sit arbejde, hvilket giver en stor portion frihed i hverdagen, men samtidig kan det måske også føles som et isoleret arbejdsliv. For Morten har de to år i Brøndby Strand været første gang, han har prøvet at være på en form for arbejdsplads.

"Jeg har nydt at være en del af det hele her, hvor jeg har haft min egen lille funktion. En position som, jeg synes, har et kæmpe potentiale, så længe man holder fast i sit fag og ved, hvor man står. Men ja, jeg har virkelig oplevet at have kollegaer uden for mit felt. Det, synes jeg, er vildt sjovt og spændende, og det har virkelig været lærerigt, og jeg har ikke kunne undgå at blive ramt og fascineret af at se på, hvordan de boligsociale opgaver løses."

2 år til at komme tæt på

Fra den boligsociale side har det også bidraget at have en kunstner som Morten Modin helt tæt på i den daglige gænge i Klydebo. For Nadja von Platen har samarbejdet med Morten givet inspiration til i højere grad at indtænke det kunstneriske input i det sociale arbejde i fremtiden.

"Det har været supersjovt og meget lærerigt at arbejde sammen med en person som Morten. Han har tilgået sit arbejde så menneskeligt, og jeg kunne sagtens se, at der kom endnu mere af den slags samarbejder. Men det vigtigste er - udover den lokale placering – tidsperspektivet. At Morten har haft to år til at lære området og beboerne at kende er helt centralt. Det tager bare tid at opbygge relationerne og finde metoden, der virker. Så to år er faktisk et minimum efter min mening."

Mod nye kunstneriske horisonter

Efter et succesfuldt forløb i Brøndby Strand er det nu tid til at kigge frem mod nye kunstneriske projekter for Morten Modin. Han understreger, at det er vigtigt, at han ikke hopper direkte ind i et lignende projekt i den nærmeste fremtid. Han vil derimod bruge sine oplevelser fra Brøndby Strand og dykke ned i sin kunstneriske praksis og evaluere på, hvad der kan tages med videre i hans virke. Derudover er der også helt konkrete opgaver i horisonten.

"Jeg søger fondsmidler og legater, og så er jeg i gang med at lave noget prækvalificering til andre offentlige kunstprojekter. Fra 2025 skal jeg desuden ind på Art Hub Copenhagen, hvor jeg skal lave introducerende undervisning i brugen af 3D-printere i kunstneriske sammenhænge."

"Tak, bare tak"

Afslutningsvist vil Morten Modin gerne bruge disse spalter til at rette en tak, eller rettere sagt mange taksigelser i mod alle, der har været inde over kunstprojektet.

"Jeg vil sige tusind tak for samarbejdet til de tre boligselskaber og afdelingerne. Generelt vil jeg sige tak til beboerne. Jeg synes, det er megafedt, at alle dem, jeg har mødt, er kommet med åbne arme og sagt: "hvad er du for en, og hvad laver du?" Jeg har mødt mennesker, som har tænkt: "Hvad er det for noget? Det forstår jeg slet ikke". Og så har de prøvet at sætte sig ind i det med mod og nysgerrighed. Det er sejt. Og så vil jeg sende en sidste tak til styregruppen for kunstprojektet, til boligadministrationerne for at bistå med praktisk hjælp og altid at have "jakhatten" på og sidst men ikke mindst tak til Statens Kunstfond for at støtte projektet."